

Homilia i fotografies de les ordenacions

Publiquem amb aquesta notícia una sèrie de fotografies de la cerimònia d'ordenació de 30 sacerdots celebrada dissabte passat a Roma. S'ofereix també l'homilia pronunciada per Mons. Xavier Echevarría.

31/05/2009

Benvolguts germans i germanes.
Estimadíssims diaques.

Rebreu la força de l'Esperit Sant, que descendirà sobre vosaltres, i sereu

els meus testimonis (...) fins als confins de la Terra (Ac 1, 8).

Amb aquestes paraules recollides als Fets dels Apòstols, Jesucrist s'acomiada dels deixebles abans d'ascendir al Cel. Els anuncia que rebran l'Esperit Sant dintre de pocs dies, i els convida a romandre en la Ciutat esperant el compliment de la seva promesa. En efecte, deu dies més tard el Paràclit va descendir sobre ells, en forma de llengües de foc, omplint-los dels seus dons.

Aquestes paraules del Senyor es dirigeixen avui, de manera especial, als diaques de la Prelatura de l'Opus Dei que van a rebre la consagració com preveres. Des d'avui, conformats amb el Crist Cap de l'Església, podran ocupar el ministeri sacerdotal: predicar la Paraula de Déu amb autoritat, administrar els sagraments, sobretot la Penitència i

l'Eucaristia, guiar el poble cristià per les sendes de la vida eterna.

En realitat, tots nosaltres —al Baptisme i després el dia la Confirmació— hem estat configurats amb Crist per a continuar la seva missió salvífica, com instruments en les seves mans. Tots estem cridats a transmetre la bona nova que Ell ha portat a la Terra.

L'Esperit Sant ens ha estat enviat perquè puguem complir aquesta missió. Preparem-nos des d'ara per a rebre'l amb fruit cada dia, i de manera especial diumenge que ve, solemnitat de la Pentecosta. Decidim-nos a viure els últims dies del mes de maig romanent més a prop encara de la Verge. Qui pot ensenyar-nos a resar millor que Maria, que va acompanyar els Apòstols en els dies anteriors a la Pentecosta? Com ells, també nosaltres hem de recollir-nos al voltant de la nostra Mare, resar

amb Ella i com Ella. Procurem finalitzar de la millor manera possible el mes marià, cuidant especialment el rés i contemplació del Sant Rosari i el rés del “Regina Caeli”.

M'adreço ara més directament a vosaltres, diaques, que esteu a punt de convertir-vos en sacerdots. Amb paraules de l'Apòstol Pau, que desitjo que les feu vostres de manera responsable, us exhorto: Que el Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare de la glòria, us doni un esperit de saviesa que us reveli l'autèntic coneixement d'Ell, i que il·lumini els ulls del vostre cor perquè sapigieu a quina esperança us ha cridat, quina riquesa de glòria us reserva a la seva herència entre els sants, i quina immensa grandesa pren el seu poder envers nosaltres, els creients (Ef. 1, 17-20).

L'Apòstol us convida a considerar de manera especial tres aspectes. En primer lloc, l'esperança a la qual el Senyor us crida, que no és altra —i no pot existir un do més gran— que la possessió de la vida eterna. Amb l'ordenació presbiteral, en efecte, Jesucrist us crida a ser sants d'una manera nova, específica de l'estat sacerdotal: a través de l'exercici del ministeri de la Paraula i dels sagraments, cuidant la vostra personal vida interior. Aquesta és la grandesa extraordinària de la vostra crida.

Tots hem estat convidats —ho afirma Jesucrist mateix— a ser perfectes com és perfecte el Pare celestial. Sant Josepmaria va escriure: No hi ha santedat de segona categoria: o existeix una lluita constant per estar en gràcia de Déu i ser conformes a Crist, el nostre Model, o desertarem d'aquestes batalles divines. A tots convida el Senyor, perquè cadascú se

santifiqui en el propi estat. A l'Opus Dei aquesta passió per la santedat — a pesar dels errors i misèries individuals— no troba diferència en el fet de ser sacerdot o seglar[1].

Per altra banda, és indubtable que els sacerdots estan particularment obligats a ser sants. Amb paraules del nostre Pare, us recordo que la vocació sacerdotal duu amb si l'exigència de la santedat. Aquesta santedat no és una santedat qualsevol, una santedat comuna, ni àdhuc tan sols eximia. És una santedat heroica[2].

Preguem, doncs, pels nous sacerdots. Resem molt pel sant Pare Benet XVI, que tant confia en les oracions dels fidels. Preguem pel seu Cardenal Vicari, pels Bisbes, els sacerdots, els diaques i els seminaristes de tot el món. Resem perquè no faltin mai ministres de Déu ben preparats,

compromesos completament al servei de les ànimes.

El Sant Pare Benet XVI, amb la convocatòria d'un any sacerdotal en ocasió del 150° aniversari del naixement del Rector d'Ars, ha volgut cridar l'atenció del poble cristià sobre la necessitat que hagi molts sacerdots sants. Com sabeu, l'any sacerdotal començarà el pròxim 19 de juny i es perllongarà fins a la mateixa data de l'any 2010. A tots se'ns convida que, al llarg d'aquests mesos, oferim oracions i mortificacions per la santedat dels sacerdots.

En un discurs pronunciat durant una visita pastoral, Benet XVI va assenyalar els punts més importants de la vida dels sacerdots: «La fidelitat en l'exercici del ministeri i en la vida d'oració, la recerca de la santedat, el lliurament total a Déu al servei dels germans i germanes, gastant la

vostra vida i les vostres energies, promovent la justícia, la fraternitat, la solidaritat, el compartir»[3].

Un sacerdoti així, viscut un dia i un altre —proseguia el Sant Pare—, «suscita admiració en els fidels, és font de benedicció per a la comunitat, és la millor promoció vocacional, és la més autèntica invitació perquè també altres joves responguin positivament a la crida del Senyor. És la veritable col·laboració per a la construcció del regne de Déu»[4].

Abans d'acabar, desitjo adreçar unes paraules d'agraïment als pares i germans dels nous sacerdots, també a aquells que no han pogut participar en aquesta cerimònia. Tots heu col·laborat amb Déu per a fer germinar en els vostres parents la vocació sacerdotal; estigueu segurs que ells us tindran molt presents cada dia en la celebració del Sacrifici

de la Missa. Però vosaltres no deixeu de resar per ells, per la seva fidelitat i per l'eficàcia del seu ministeri.

Tornem al moment de l'Ascensió del Senyor i escoltem de nou les seves paraules. Aneu al món sencer —ens diu— i prediqueu l'Evangelí a tota criatura (...). I ells, partint d'allà, van predicar pertot arreu, i el Senyor cooperava i confirmava la paraula amb els miracles que l'acompanyaven (Mc 16, 15-20).

També nosaltres volem comportar-nos de la mateixa manera, amb la protecció de la Verge Santíssima. Així sigui.

[1] Sant Josepmaria, Homilia Sacerdot per a l'eternitat, 13-IV-1973.

[2] Sant Josepmaria (AGP. P01, 1993, p. 172).

[3] Benet XVI, Discurs als sacerdots en el Santuari d'Apareguda, Brasil, 12-V-2007.

[4] Ibíd.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/homilia-i-
fotografies-de-les-ordenacions/](https://opusdei.org/ca-es/article/homilia-i-fotografies-de-les-ordenacions/)
(21/12/2025)